

Nº 7

5. April 1941

41. Aargang

AUTOMATISK OPRYKNING

Lønanciennitet — Turanciennitet

Naar dette Nummer af Bladet udkommer, er den automatiske Oprykning en Kendsgerning. Det er over en halv Snes Aar siden, Organisationen rejste dette Spørgsmaal, og der har siden da været virket paa forskellig Maade for Gennemførelse af vore Ønsker.

Det kan ikke helt benægtes, at der her og der var en vis Spekuleren i Chancer, naar det drejede sig om Pladser som Motorførere af 1. Grad i de mere eftertragtede Byer. En Lokomotivfyrbøder med høj Anciennitet kunde godt tænke sig at undlade at reflektere paa Motorførerpladser paa Steder, som ikke passede ham. Men naar der blev en ledig Plads i en efter hans Opfattelse passende By, saa var han afgjort imod, at en Kammerat, som vel var blevet Motorfører, men havde lavere Bundanciennitet, nu skulde være „ældst" til den paagældende Plads. Nej, han støttede sig paa Organisationens principale Krav: en ledig Plads bør besættes med den i Anciennitet ældste kvalificerede, og til Trods for, at han selv kunde være blevet Motorfører I paa et tidligere Tidspunkt, men ikke havde ønsket dette, saa følte han sig nu tilsidesat, dersom han ikke fik netop den Plads, han attraaede.

Det er sagt, at en saadan Fremgangsmaade tog Sigte paa samtidigt at ville benytte de Fordele, Opslagsprincippet eventuelt kunde give, og dem, det strenge Anciennitetsprincip gav, og denne Paastand er rigtig.

Noget saadant vil fremtidigt ophøre. Fra og med den 1. April d. A. gælder de almindelige

Forflyttelsesregler, der hidtil kun gjaldt for Lokomotivfyrbødere og Lokomotivførere, ogsaa for Motorførerne, og man skulde derved komme bort fra den omtalte Spekuleren i Opnaelse af visse personlige Fordele.

Nyordningen betyder dog ingenlunde, at man i Fremtiden skal være tvunget til ubetinget at tage Motorfører I-Stillingen efter Tur. Der er stadig Adgang til at lade sig forbigaa; men der er sikret alle dem, som følger den automatiske Oprykning, visse Tilbageflytningsrettigheder, nemlig dem vi hidtil har kendt ved Forfremmelse til Lokomotivfyrbøder og Lokomotivførere.

En Mand, der ikke vil være Motorfører (eller Lokomotivfører), førend han kan blive det i en bestemt By, skal ikke afskæres herfra, men han kan fremtidigt meget vel være udsat for at komme til at vente adskillig Tid, inden han kan faa sit Ønske opfyldt.

For saa vidt angaar de nuværende Motorførere og de før 1. April 1937 ansatte Lokomotivfyrbødere, er Nyordningen tilrettelagt saaledes, at de mister Turanciennitet, hvis de ikke følger den automatiske Oprykning, men det kommer dem paa ingen Maade til Skade med Hensyn til Lokomotivførerforfremmelsen. Denne opnaar de efter Tur uden Hensyn til, om de maaske i nogen Tid har ladet sig tilbageholde fra Motorførerstillingen for at opnaa denne i en bestemt By. Ja, de faar Lokomotivførerudnævnelsen efter Tur, hvad enten de i det hele taget har været Motorførere eller ej.

For de obligatorisk motoruddannede Lokomotivfyrbødere (de den 1. April 1937 eller senere ansatte) gælder derimod, at de bør følge den automatiske Oprykning for at bevare deres anciennitetsmæssige Rettigheder. De har de samme Muligheder som foran omtalt for at undlade at tage en Motorfører I-Stilling efter Tur og lade sig holde tilbage for at opnaa en Plads i en bestemt By; ja, ogsaa de kan helt undlade at tage en Motorførerstilling og afskæres ikke af den Grund fra at opnaa Forfremmelse til Lokomotivfører. Men i lige saa lang Tid, de lader sig holde tilbage fra Forfremmelse til Motorfører I, taber de Turanciennitet og *tillige* Forfremmelsesanciennitet til Lokomotivfører. Dersom en Mand f. Eks. lader sig tilbageholde i 2 Aar ved Oprykning til Motorfører I, kan han først blive Lokomotivfører, naar alle de, der er blevet Motorførere I før end ham selv, har opnaaet Lokomotivførerforfremmelse. Hvis det skulde vare mere end 3 Aar, inden en Mand som her omtalt faar sit Ønske imødekommet, kan der dog højst mistes 3 Aars Forfremmelsesanciennitet.

Det er imidlertid næppe paa disse Omraader Interessen vil samle sig, naar den automatiske Opryknings umiddelbare Virkninger skal diskuteres. Det, som er aktuelt i Dag, er derimod Spørgsmaalet om de ældre Motorføreres Stilling under Nyordningen, og her er der sket afgørende Ændringer. Hidtil er Motorførerne, uanset om de havde den fornødne Tjenesteaalder og deres Karenstid var udløbet, kun blevet forfremmet til Lokomotivførere, naar de indsendte Ansøgning derom. Dette falder nu bort. Fremtidig foregaar Oprykningen fra Motorfører til Lokomotivfører automatisk, saaledes som vi i Aaringer har kendt det ved Oprykning fra Lokomotivfyrbøder til Lokomotivfører. Ja, man kan endda sige, at Forholdet fremtidigt bliver direkte modsat af, hvad det hidtil har været: Indtil 1. April d. A. blev en Motorfører kun Lokomotivfører, naar han indsendte Ansøgning derom; fremtidigt skal han indsende Ansøgning, dersom han ikke vil tage Lokomotivførerforfremmelsen efter Tur. *Dette bør særligt de ældste Motorførere være opmærksomme paa.* Hvis der ikke foreligger Ansøgning om Fritagelse for ubetinget Oprykning, vil Forfremmelserne herefter ske automatisk og fra den øverste Ende.

Tænker man sig f. Eks., at ældste Mand til

Lokomotivførerforfremmelse nu er Motorfører i København og ikke straks er paa det rene med sig selv, hvorvidt han vil tage den først forekommende ledige Lokomotivførerplads, maa han saa hurtigt som muligt indsende Ansøgning om Fritagelse for Forfremmelse, indtil han kan opnaa den i denne eller hin bestemte By (maaske København).

Skulde vedkommende derefter, men inden Udgangen af Juni Maaned d. A. komme i Tanker om, at Udsigterne til at blive Lokomotivfører i København, hvortil der i Øjeblikket findes 51 Lokomotivfører-Forflyttelsesansøgninger — hvoraf dog nogle for Tiden er i Bero —, ikke maa anses for særligt lyse, og at det derfor alligevel vil være at foretrække at tage Lokomotivførerforfremmelsen saa snart som muligt, saa er der i en Overgangsbestemmelse til den automatiske Oprykning skabt en Vent, som giver denne Kammerat en Betænkningstid paa indtil 3 Maaneder. Saafremt han inden 1. Juli d. A. annullerer sin Ansøgning om betinget Lokomotivførerforfremmelse og derefter tager en ubetinget Forfremmelse ved først givne Lejlighed, skal han indordnes i Lokomotivførerrækken paa Grundlag af sin Bundanciennitet.

Den her omtalte Overgangsbestemmelse er vel egentlig kun af Betydning for de allerældste Motorførere, men ved den er der sikret dem en rimelig Betænkningstid uden Risiko for Tab af Anciennitetsrettigheder.

Paa Side 112 f—g i Ordreserie A er det i Afsnittet „Lokomotivførere“ bestemt, at de inden 1. April 1937 som Lokomotivfyrbødere ansatte ved Lokomotivførerudnævnelse efter Tur placeres i Lokomotivførerrækken efter deres Lokomotivfyrbøderanciennitet uden Hensyn til, om de har været Motorførere eller ej.

Til dette Afsnit vil vi gerne knytte nogle Bemærkninger.

Efter de tidligere Bestemmelser kunde de Lokomotivførere, som forfremmedes fra Motorførerstillingen, kun komme ind paa deres gamle Plads i Anciennitetsrækken, naar de tog Forfremmelsen, saasnaart det blev deres Tur. De, som forblev i Motorførerstillingen, efter at de kunde være blevet Lokomotivførere, forspildte derimod deres tidligere anciennitetsmæssige Rettigheder. Da Spørgsmaalet om den automatiske Oprykning jo imidlertid har staaet paa i nogle Aar, har en Del af Motorførerne været

noget uvisse med Hensyn til de fremtidige Forhold. Organisationen har derfor fundet det rimeligt, at man, naar Nyordningen nu skulde gennemføres, gjorde „blankt Bord“, d. v. s. gik ind for, at alle nuværende Motorførere — uanset om de efter de tidligere Bestemmelser har forspildt deres anciennitetsmæssige Rettigheder som Lokomotivfører — skal indordnes paa deres gamle Plads i Anciennitetsrækken, saafremt de nu tager Lokomotivførerforfremmelsen efter Tur, og dette er blevet tiltraadt. Lader de sig imidlertid fremdeles holde tilbage, faar de derimod kun Lokomotivfører-Turvalgsrettigheder fra og med Datoen for Lokomotivførerudnævnelser. I Forbindelse med dette Spørgsmaal kunde man ikke komme uden om ogsaa at beskæftige sig med dem af de allerede udnævnte Lokomotivførere, som ikke er indordnet i Anciennitetsrækken paa Grundlag af deres Bundanciennitet, men efter Forfremmelsesdato, fordi de selv har været Aarsag til, at Lokomotivførerudnævnelser blev udskudt i kortere eller længere Tid. Man var enig i, at naar det som ovenfor anført maatte anses for rigtigst at gøre „rent Bord“ for de af de nuværende Motorførere, som egentlig havde mistet Retten til ved Lokomotivførerforfremmelse at komme op paa deres gamle Plads i Anciennitetsrækken, saa vilde det være urimeligt at behandle dem ringere, der under tilsvarende Forhold har forspildt deres Rettigheder, men som allerede er blevet Lokomotivførere. For at give disse sidste samme Rettigheder, som man har givet Motorførerne, er der i det her omtalte Afsnit 6, Ordre A, Side 112 f, indføjet en Bestemmelse om, at de inden 1. April 1941 udnævnte Lokomotivførere opstilles i Rækkefølge efter deres Lokomotivfyrbøderanciennitet, for saa vidt de ikke har været uden for Nummer eller været afskediget. I Kraft af denne Bestemmelse vil f. Eks. en Mand, som er indordnet i Lokomotivførerrækken paa Grundlag af sin Udnævnelse i 1938, men hvis jævnaldrende blev Lokomotivfører i 1931, nu kunne rykke op paa sin gamle Plads med Hensyn til Turanciennitet. Men det er en Betingelse, at de paagældende selv skal tage Initiativet til en saadan Flytning i Anciennitetsrækken.

Lokomotivførere, som herefter mener, at de bør flyttes, maa altsaa selv fremsende Ansøgning herom. Denne kan fremsendes ad tjenstlig Vej til Generaldirektoratet, men den kan

ogsaa godt indsendes til Organisationen, der saa foretager Viderebesørgelsen, og det siger sig selv, at saadanne Anmodninger maa indsendes inden for en rimelig Tidsfrist.

Sluttelig skal vi fremsætte et Par Bemærkninger vedrørende Lønanciennitet. En Del af de Motorførere, som staar for Tur til Lokomotivførerforfremmelse, har forespurgt, hvorledes deres Lønanciennitet bliver i Lokomotivførerstillingen. Der er derfor Anledning til at oplyse, at der i saa Henseende gaas frem efter Tjenestemandsløvens § 26, Stk. 5. Dersom en Motorfører I allerede har opnaaet Slutlønnen, vil han ved Lokomotivførerforfremmelse straks komme paa Lokomotivførerslutløn. Drejer det sig derimod om en Motorfører, som i Øjeblikket har 1. Alderstillæg (3240 Kr.), men pr. 1. April 1942 vil opnaa Motorførerslutløn (3540 Kr.), saa rykker den paagældende ved Lokomotivførerforfremmelse nu op paa Satsen 3420 Kr. (1. Lokomotivføreralderstillæg), og da han den 1. April 1942 vilde have opnaaet endnu højere Løn, dersom han var forblevet i Motorførerstillingen, rykker han fra og med denne Dato op paa Lokomotivførerslutlønnen (3780 Kr.).

Vi har hermed i store Træk redegjort for den automatiske Oprykning og skal herom yderligere henvise til den Virksomhedsberetning, som udsendes samtidig med dette Nr. af Bladet.

REGULERINGSSTILLÆGET

Protokol

over Forhandlingerne den 11. Marts 1941 mellem Finansministeren, de 3 Centralorganisationer og Danmarks Lærereforening.

Til Forhandling:

Reguleringsstillægsordningen i Finansaaret 1941/42.

For Finansministeriet mødte Finansministeren, Departementschef K. H. Kofoed, Kontorchef J. Dybdal og Ekspeditionssekretær Ulrik Andersen.

For Generaldirektoratet for Statsbanerne mødte Kontorchef L. Larsen.

Statstjenestemændenes Centralorganisation I (Funktionærklasserne) repræsenteredes af Landstingsmand Charles Petersen, Forretningsfører Th. Pedersen, Overpakmester P. Jensen, Politiasistent Schytt-Larsen, Kriminalassistent Carl Nielsen, Sekretær

Vejre, Lokomotivfører Sophus Jensen, Plejer Johs. Hansen, Snedker Lauritz Hansen og Overtoldbetjent Kaj Olsen.

For Statstjenestemændenes Centralorganisation II (Embedsklasserne) mødte Stationsforstander Høgs-gaard, Kontorchef Lynard, Kontrolør Dræbel, Told-inspektør Thomas og Overassistent Holst Christen-sen.

For Danske Statsebedsmænds Samraad mødte Rektor Bang, Professor H. M. Hansen, Kontorchef Krog og Ekspeditionssekretær Strøm.

For Danmarks Lærertorening mødte Førstelærer K. A. Kristensen, Lærer Christiansen, Lærer Ny-gaard, Lærer Kerk og Lærer Thomsen-Nielsen.

Finansministeren aabnede Forhandlingerne un-der Fremhævelse af, at disse var kommet i Stand paa Regeringens Initiativ, da de foreliggende ekstra-ordinære Forhold ikke tillader, at den i Statstjene-stemandsloven hjemlede Dyrtidsregulering følges i Finansaaret 1941/42. Efter det paa Grundlag af Priserne i Januar 1941 beregnede Udgiftstal, der andrager 3986 Kr. i Forhold til 3181 Kr. for Januar 1940, skal Tjenestemændenes Reguleringstillæg, der i Finansaaret 1940/41 har udgjort 10 Portioner, for-højes med yderligere 7 Portioner. De Omstændig-heder, der har medført, at det ikke har været muligt at give Lønarbejderne i det frie Erhvervsliv en Dæk-ning for Prisstigningen i Overensstemmelse med Hovedoverenskomsternes Dyrtidstillægsordning, gør sig imidlertid ogsaa gældende for Statstjenestemæn-denes Vedkommende og maa medføre, at der for disse træffes en Ordning, som i det væsentlige ligger paa Linie med den Afgørelse, der for Arbejdernes Vedkommende er truffet ved den af Arbejds- og Forligsnævnet afsagte Kendelse af 4. Marts 1941. Ved denne Kendelse er der for en Stigning i Pris-tallet fra 203 til 253, som egentlig vilde have be-rettiget til en Forhøjelse af Timelønnen med $0,85 \times 50 = 42,50$ Øre svarende til 85 Kr. mdl. for en fuldt beskæftiget Arbejder, alene givet et Tillæg paa 18 Øre til Timelønnen svarende til 36 Kr. mdl. eller paa det nærmeste $\frac{3}{7}$ af det oprindeligt stipulerede Dyrtidstillæg.

I Konsekvens af den saaledes trufne Ordning stiller Regeringen Forslag om, at Statstjenestemæn-denes Reguleringstillæg pr. 1. April 1941 forhøjes med ialt $3\frac{1}{2}$ Portion, svarende til 28 Kr. mdl. for den store Gruppe af Tjenestemænd, hvis Regule-ringstillægsportioner er paa 96 Kr. aarlig. Det er samtidig Hensigten, at Reguleringen for de lavest lønnede Tjenestemænd skal ske med Portioner af den sidstnævnte Størrelse eller med Procentbeløb, som svarer hertil.

For saa vidt angaar det midlertidige Løntillæg paa 168 Kr. aarlig, der hidtil er ydet under Hen-syn til det store Interval i Reguleringsskalaen, er det Regeringens Hensigt at søge Hjemmel for Til-lægets fortsatte Udbetaling i Finansaaret 1941/42.

Man er derhos sindet at søge det i indeværende Finansaar ydede Tillæg paa 10 pCt. til Finanslov-honorarerne forhøjet med 5 pCt. til 15 pCt.

Under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold har man endvidere fundet det naturligt at overveje, om det ikke vil være muligt at lempe de i Tjenestemandsloven indeholdte Regler om Ydel-se af nedsat Reguleringstillæg, saaledes at der eventuelt søges Lovhjemmel for, at Statstjenestemænd og Pensionister, der er fyldt 60 Aar, og hvis Re-guleringstillæg indenfor de sidste 3 Aar er nedsat eller fremtidig nedsættes som Følge af Ændringer i deres ægteskabelige Forhold eller Husstandsfor-hold, fortsat kan oppebære fuldt Reguleringstillæg, saafremt særlige Forhold taler derfor.

Da det derhos maa anses for uheldigt, om der var Adgang for Tjenestemændene til gennem Udstedel-se af Lønfor skrivelser at belaae den Lønstigning, der under de foreliggende ekstraordinære Forhold ydes gennem Dyrtidsreguleringen, agter man at søge gennemført en Bestemmelse om, at den foreslaede Forhøjelse af Reguleringstillæget ikke kan med-regnes i de Beløb, paa hvilke der i Henhold til Tje-nestemandslovens § 34 kan gives Forskrivning.

Med Hensyn til Varigheden af den foreslaede Ordning maa det anses for rigtigst og bedst stem-mende med den for Arbejderne i det private Er-hverv trufne Afgørelse, at Ordningen reelt kun fast-sættes for de første 7 Maaneder af Finansaaret 1941/42, saaledes at den til Ordningens Gennem-førelse fornødne Lov kan forelægges Rigsdagen til Revision inden 1. November 1941.

Landstingsmand Ch. Petersen udtalte, at man i Centralorganisationerne havde været informeret om Hovedindholdet af de Forslag, Finansministeren nu havde stillet, og det var fra Centralorganisation I's Side umuligt at udtrykke nogen Tilfredshed med den foreslaede Ordning.

Ligesom den Kendelse, der var afsagt af Arbejds- og Forligsnævnet, havde beredt Arbejderklassen en Skuffelse, saaledes vilde det af Ministeren frem-satte Forslag fremkalde nogen Skuffelse hos Tjene-stemændene. Man er ganske vist klar over, at de nuværende Forhold næppe tillader en fuld Regule-ring efter Tjenestemandslovens Regler, men Tjene-stemændenes Lønningsvilkaar er under den ind-traadte Prisstigning blevet væsentligt reducerede, saaledes at Reallønnen i mange Tilfælde er sunket med ca. 25 pCt. Hvis man sammenligner Stignin-gen i Dyrtidstillæget for Tjenestemænd og Arbej-dere i Perioden 1. April 1939—1. April 1941, vil man se, at den for Arbejdere med fuld Beskæftigel-se har udgjort 820 Kr., medens den for den store Gruppe af lavt lønnede Tjenestemænd kun andrager 624 Kr. Heroverfor vil det eventuelt blive gjort gældende, at en stor Del af Arbejderne ikke har fuld Beskæftigelse. Dette er naturligvis rigtigt, men der findes dog mange Tusinder af Arbejdere, der hver-ken har Anpart i Arbejdsdelingen eller lider under Arbejdsløshed.

Det vilde derfor ikke være urimeligt, om man fra Regeringens Side havde strakt sig noget videre overfor Tjenestemændene, end Tilfældet er, og i hvert Fald havde tilbudt $4\frac{1}{2}$ à 5 nye Portioner Re-guleringstillæg, hvorved det ogsaa maa tages i Be-

tragtning, at en enkelt Kroner Stitgning paa Udgiftstallet 3986 vilde have berettiget Tjenestemændene til 8 Portioner af Reguleringstillægget efter Tjenestemandsløvens Regler.

Paa den anden Side undervurderer Tjenestemændene ingenlunde de Vanskeligheder, som Krigsforholdene har medført paa mange Omraader, og man har derfor besluttet at tiltræde den af Regeringen foreslaaede Ordning, herunder ogsaa de paatænkte Regler om Begrænsningen af Adgangen til at give Lønforskrivninger samt Reglerne vedrørende Reguleringstillægsberegningen for ældre Statstjenestemænd og Pensionister. Man maatte dog henstille, at den af Finansministeren nævnte 3 Aars Frist udgik af Bestemmelsen.

Taleren sluttede med at henstille, at Lovene af 1923 og 1925 vedrørende Regulering af Pensioner, der er fastsat efter de inden Tjenestemandsløven af 1919 gældende Lønnings- og Pensionsregler, tages op til Revision, saaledes at der kan ydes disse Pensionister en særlig Forbedring.

Stationsforstander Høgsgaard tiltraadte paa Centralorganisation II's Vegne de af Landstingsmand Ch. Petersen fremsatte almindelige Betragtninger. Man var ogsaa i Centralorganisation II skuffet over, at der kun kunde tilbydes Tjenestemændene $3\frac{1}{2}$ Portion af Reguleringstillægget, men man mente dog under de foreliggende Omstændigheder at burde tiltræde den foreslaaede Ordning.

Taleren henstillede indtrængende, at der blev truffet effektive Foranstaltninger imod yderligere Prisstigninger og stillede endvidere Forslag om, at Reguleringstillægget udbetales med $\frac{2}{3}$ til ugifte Tjenestemænd under 40 Aar i Stedet for som hidtil med $\frac{1}{3}$, idet den nuværende Ordning kan medføre uforholdsmæssig store Differencer mellem Lønningen for gifte og ugifte Tjenestemænd i samme Lønningsklasse.

Taleren sluttede sig derhos til de af Landstingsmand Ch. Petersen fremsatte Bemærkninger vedrørende Lønforskrivningsreglen og Beregningsreglen for ældre Tjenestemænd og Pensionister, ligesom han støttede Ønsket om en Revision af Pensionslovene af 1923 og 1925.

Rektor Bang meddelte, at Danske Statsembetsmænds Samraad indtog samme Stilling til Regeringens Forslag, som de to foregaaende Talere havde givet Udtryk for.

Man tog med Tak til Efterretning, at Tillægget til Finanslovhonorarerne vilde blive søgt forhøjet med 5 pCt. til 15 pCt., idet man dog principielt maatte give Udtryk for den Opfattelse, at en større Tilnærmelse mellem nævnte Honorartillæg og det i Tjenestemandsløvens § 92, Stk. 3, omhandlede Honorartillæg var ønskelig.

Førstelærer Kristensen oplyste, at Danmarks Lærereforening slutter sig til de af Statstjenestemændenes Centralorganisationer indtagne Standpunkter, idet man henstiller, at der søges gennemført et Prisstop, og at Lønskatten afskaffes.

Finansministeren takkede for den Tilslutning, Organisationerne havde givet den foreslaaede Ord-

ning. Det er forstaaeligt, at det kræver en ikke ringe Resignation at acceptere en Begrænsning af Dyrtidsreguleringen, men som Forholdene er, vil det være aldeles udelukket, at Reallønnen kan bevares.

Ministeren fremsatte i denne Forbindelse forskellige Betragtninger vedrørende den almindelige økonomiske Situation og gjorde dernæst Rede for sine Synspunkter vedrørende Lønskatten.

Med Hensyn til de af Organisationerne fremsatte Ønsker vedrørende Enkelthederne i det fremsatte Forslag meddelte Ministeren, at han kunde tiltræde, at 3 Aars Fristen i Bestemmelsen om Reguleringstillægsberegningen for ældre Tjenestemænd og Pensionister udgik. Derimod kunde Ministeren ikke yde sin Medvirken til en Ændring af Beregningsreglen for ugifte Tjenestemænd under 40 Aar, ligesom det efter Ministerens Opfattelse maatte have sit Forblivende ved de i 1923 og 1925 givne Regler vedrørende Pensioner, der er fastsat efter de inden Tjenestemandsløven af 1919 gældende Lønnings- og Pensionsregler. Den for disse Pensionister trufne Ordning maa ses i Forbindelse med Aldersrenteordningen, og da Aldersrenten paatænkes reguleret efter det fulde Pristal, vil dette komme de gamle Pensionister med smaa Pensioner til Gode.

Departementschef K. H. Kofoed og *Landstingsmand Charles Petersen* vekslede forskellige Bemærkninger vedrørende Udgiftstalsberegningen og Tjenestemandsløvens Reguleringbestemmelser.

Efter Finansministerens Anmodning fremsatte Departementschef Kofoed derefter en Redegørelse vedrørende Reguleringen af de i Tjenestemandsløven hjemlede særlige Ydelser, saasom Time- og Dagpenge, Natpenge, Overarbejdspenge, Kørepenge, Kosttilskud m. v.

Disse Ydelser reguleres normalt med bestemte Satser, som er fastsat for hver Ydelse, og saaledes at Regulering opad sker for hver 2 Portioner, hvorved Reguleringstillægget stiger udover det Beløb, der gælder for Udgiftstallet 2427—2842.

Saafermt der for Finansaaret 1941/42 skete normal Regulering med 7 Portioner, vilde de særlige Ydelser være at forhøje med 3 Portioner, men Begrænsningen af Reguleringstillægssstigningen maa have Indflydelse ogsaa paa Forhøjelser af de særlige Ydelser, saaledes at disse i intet Tilfælde forhøjes med mere end 2 Portioner.

Forholdet er imidlertid det, at nogle af de særlige Ydelser i højere Grad maa betragtes som Lønningsdele end som Godtgørelse for afholdte Udgifter. Dette gælder saaledes Natpengene, Kørepenge og Timepengene, og for disse Ydelsers Vedkommende mener man derfor at maatte stille Forslag om, at Reguleringen kun sker med 1 Portion.

For saa vidt angaar de særlige Ydelser, der efter det anførte forhøjes med 2 Portioner, maa det bemærkes, at det er Hensigten, at Portionerne tillægges de nu faktisk gældende Satser, uanset om disse tidligere er blevet ekstraordinært reguleret, hvad der er Tilfældet for Dagpengene, Nattillægget, Tillægget for 1. og 2. Dag samt nedsatte Dagpenge.

Centralorganisationernes Repræsentanter bemærkede hertil, at man i hvert Tilfælde ikke kunde tiltræde en lavere Regulering end med 2 Portioner paa alle Sats for de forskellige særlige Ydelser, og at man derfor maatte modsætte sig en Beskæring for saa vidt angaar Timepengene, Kørepengene og Natpengene.

Finansministeren udtalte herefter, at man efter Omstændighederne kunde tiltræde en Regulering overalt med 2 Portioner, men at der ved en eventuel fremtidig Regulering af Timepengene, Natpengene og Kørepengene maatte tages Hensyn hertil.

Centralorganisationernes Repræsentanter tiltraadte herefter den foreslaaede Regulering, men kunde ikke erkende, at der var givet noget i Overskud, som maatte komme i Betragtning ved fremtidige Reguleringer.

FRASKILTE HUSTRUERS RET TIL ENKEPENSION

Vi har tidligere meddelt, at Rigsdagen paa Foranledning af en Række Kvindeorganisationer beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Tjenestemænds fraskilte Hustruers Ret til Bevarelse af Enkepension, naar Ægteskabet havde varet over 5 Aar. Med Gyldighed fra og med den 15. Marts i Aar er en saadan Lov traadt ud i Livet. Vi gengiver her dens Ordlyd:

§ 1.

Stk. 1. Denne Lov omfatter Tjenestemænd og andre, hvem en Enkepensionsordning er sikret som Led i deres Tjenesteforhold.

Stk. 2. Retten til Enkepension berøres ikke af, at Separation mellem Ægtefællerne har fundet Sted.

Stk. 3. Saafremt Enkepension er sikret ved Overlevelserente, bestemmes det ved Bevillingen eller Dommen, hvorvidt Forsikringen skal overgaa til den fraskilte Hustrus fri Raadighed.

Stk. 4. Er Enkepensionsordningen derimod kollektiv, kommer nedenstaaende Regler til Anvendelse.

§ 2.

Stk. 1. Naar Ægteskabet, efter at have bestaaet i mindst 5 Aar, ophæves ved Skilsmisse, og der tillægges den fraskilte Hustru Underholdsbidrag, bliver der ved Bevillingen eller Dommen at træffe Bestemmelse om, hvorvidt hun skal bevare sin Ret til Enkepension. Den trufne Afgørelse kan ikke ændres i Medfør af § 71 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Stk. 2. Saafremt det ved Skilsmissen er bestemt, at Retten til Enkepension bevares, er den fraskilte Hustru — forudsat at Betingelserne for at erholde Enkepension iøvrigt er til Stede — berettiget til ved Mandens Død at oppebære Pension

efter ham, dog at Pensionen i intet Tilfælde kan udgøre et større Beløb end det hende paa Dødsfaldets Tidspunkt i Henhold til Skilsmissevilkårene tillagte aarlige Underholdsbidrag. Saafremt Manden er afgaaet ved Døden, efter at der er truffet Afgørelse om, at der tilkommer Hustruen Ret til Underholdsbidrag og Pension, men inden Bidragets Størrelse er fastsat, eller saafremt Bidraget midlertidigt er ekstraordinært forhøjet, formindsket eller helt bortfaldet, kan Overøvrigheden fastsætte det Bidrag, der vilde have været at betale, for saa vidt de ovennævnte Forhold ikke havde foreligget.

Stk. 3. Har Manden indgaaet nyt Ægteskab, og er saavel hans fraskilte Hustru som Enken berettiget til Enkepension, deles denne imellem dem i Forhold til det Antal paabegyndte Aar, hvori hver af dem har været gift med ham; den enkeltes Andel skal i det mindste udgøre $\frac{1}{3}$ af Enkepensionen, jfr. dog Bestemmelsen i Stk. 6. Saafremt den fraskilte Hustrus Andel af Pensionen herefter overstiger det hende tillagte Underholdsbidrag, jfr. Stk. 2, tilfalder det overskydende Beløb dog Enken, saaledes at de tilsammen oppebærer den fulde Enkepension.

Stk. 4. Den fraskilte Hustrus Ret til Enkepension bortfalder, naar hun indgaar nyt Ægteskab, og indtræder ikke paa ny, selv om dette senere ophører ved Dødsfald eller Skilsmisse.

Stk. 5. Efter Mandens Død er Bortfald af Pensionsretten for den ene Hustrus Vedkommende ved Dødsfald, nyt Ægteskab eller paa anden Maade uden Betydning for den anden Hustrus Pensionsforhold.

Stk. 6. Foranstaaende Regler finder tilsvarende Anvendelse, for saa vidt Manden maatte efterlade sig flere fraskilte Hustruer; i Tilfælde hvor Enkepensionen skal deles imellem flere end to berettigede, finder en Lighedling Sted. Saafremt Pensionen til en fraskilt Hustru herefter overstiger det hende tillagte Underholdsbidrag, vil dog det overskydende Beløb tilfalde den af de øvrige pensionsberettigede, hvis Ægteskab har haft den længste Varighed.

Stk. 7. Saa længe den i Stk. 1 omhandlede Afgørelse ikke behørigt anmeldes over for den Myndighed eller Institution, hvem det paahviler at udrede Pensionen, kan denne med frigørende Virkning udbetales til Enken.

§ 3.

Naar en Pensionsordning beror paa Medlemskab i en Pensionskasse eller er tegnet som en Forsikring, og det ved en aktuarmæssig Opgørelse godtgøres, at fraskilte og fraseparerede Hustruers Adgang til Pension eller Andel i saadan ved deres tidligere Ægtefælles Død medfører forøgede Udgifter for den Institution, som skal udrede Enkepension, skal en forholdsmæssig Nedsættelse af de efter Lovens Ikrafttræden tillagte Enkepensionsydelser kunne finde Sted. Nedsættelsen vil dog i hvert enkelt Tilfælde være at godkende af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, efter at Sagen har været

forelagt for Forsikringsraadet; for saa vidt angaar Forsikringer, der er tegnet i Statsanstalten for Livsforsikring, meddeles Godkendelsen dog af Finansministeriet.

§ 4.

Nærværende Lov træder i Kraft 15. Marts 1941, men finder ikke Anvendelse i Tilfælde, hvor Ægteskabet er aldeles ophævet inden dette Tidspunkt.

Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i dennes ordentlige Samling 1945—46.

**Hovedbestyrelsesmøde
den 26. og 27. Februar 1941.**

Alle til Stede.

Formanden bød Velkommen. Særlige Velkomstord rettedes til Motorfører L. P. Dyhr, som er indtraadt i Hovedbestyrelsen, efter at C. Christensen udtraadte paa Grund af Lokomotivførerforfremmelse.

Punkt 1. Forhandlingsprotokollen.

Protokollen over Hovedbestyrelsens sidste Møde oplæstes. Godkendtes uden Debat.

Punkt 2. Formandens Beretning.

I den aargamle Sag angaaende Regler for Ydelse af Timepenge i Stedet for Kørepenge i Tilfælde af Driftshindringer eller Kørsel paa fremmed Strækning har Finansministeriet tiltraadt den mellem Generaldirektoratet og Organisationerne aftalte Ordning. Bestemmelserne er udsendt i Ordreform. Sagen har været udførligere omtalt i D. L. T.

I en Sag vedrørende Beregning af Timepenge i Stedet for Kørepenge, i et Tilfælde hvor Fraværelsen strakte sig over 28 Timer, har vi meddelt, at der foruden Dagpenge for et Døgn og Timepenge for 4 Timer tillige kan faas „Tillæg for 1. Dag“.

Under Hensyn til særligt vanskelige Forhold har udstationerede til visse bestemte Byer (Aalborg, Padborg, Brande o. a.) ønsket Forhøjelse af Udkommandogodtgørelsen. De 4 Jernbaneorganisationer har i Fællesskab drøftet Spørgsmaalet med Generaldirektoratet, men det har ikke vist sig muligt at faa Ønsket imødekommet, idet der ikke haves Hjemmel til en saadan Forhøjelse.

Sagen angaaende et Bestillingstillæg til Depotlederne i Elektrokontrollen er paany beskrevet over for Gdt.

I Referatet af sidste Hovedbestyrelsesmøde omtaltes en Sag vedrørende en Lokomotivfyrbøder, som i 4 Maaneder havde udført Lokomotivmestergerning i Nyborg, men af Distriktet havde faaet afvist en Regning paa Funktionsvederlag. Sagen blev beskrevet for Gdt., som under Hensyn til, at Forholdene har gjort det nødvendigt, at Lokomotivmestrene i Ng. fik nogen Assistance, har tiltraadt, at vedkommende Lokomotivfyrbøder faar Vederlag for Funktion i normeret Stilling.

Spørgsmaalet om Befordringsgodtgørelse til Elektroførere og Togformænd har været drøftet med Gdt., som fremdeles fastholder, at der ikke haves Hjemmel til at udbetale den ønskede Godtgørelse. Naar den elektriske Ringbane er færdig, tages Spørgsmaalet op til generel Drøftelse.

En Kørelærer, som havde haft en Ekstraingeniør til Uddannelse i Lokomotivmandsgerningen, ønskede det sædvanlige Kørelærerhonorar for denne Uddannelse, hvilket Distriktet afslog. Da en foretagen Undersøgelse viste, at den stedfundne Uddannelse ikke kunde ligestilles med Uddannelsen af en Lokomotivfyrbøderaspirant, blev der ikke foretaget yderligere i Sagen.

**20 MIN.S DRIFT I KØBENHAVNS
ELEKTR. NÆRTRAFIK**

Generaldirektoratet for Statsbanerne meddeler:

I Løbet af Foraaret vil Statsbanerne have ombygget et Antal elektriske Vogne i Københavns Nærtrafik saaledes, at det vil være muligt at formere Togene uden for de aktuelle Tider som Tovognstog. Der vil da fra 26. Maj paa de elektrificerede Linier blive indført 20 Minutters Drift Dagen igennem.

Fra 1. Juni vil Tarifastanden mellem København og Lyngby blive nedsat fra 13 til 12 km, hvorved Fornylsesprisen paa Kort gaar ned fra 18 til 17 Kr. Kortprisen bliver da ens for Lyngby og Klampenborg. Endvidere indføres følgende Undtagelsestariffer for Dobbeltbilletter og dertil svarende Satser for Enkeltilletter:

	Nuværende Dobbelt- billetpris:	Fremtidig Dobbelt- billetpris:
København—Bernstorffsvej ..	75	70
København—Charlottenlund og Gentofte	100	90
København—Ordrup og Jægersborg	110	100
København—Klampenborg og Lyngby	120/130	110
København—Sorgenfri	150	140

HUSK

I Tilfælde af Flytning bør Adresserrettelse tilstilles Postvæsenet i betimelig Tid forud for Flytningen, men dog senest samtidig med, at Flytning finder Sted.

Hvis dette ikke overholdes, og Postvæsenet saaledes ikke har nogen Adresse paa Vedkommende, inddrages det paagældende Blad, og det kan da ikke hjælpe at anmelde Flytning. Naar Bladet først er inddraget, udsender Postvæsenet det ikke mere, førend det fra Organisationens Side er anmeldt paany. Dette medfører ikke alene nødvendig Ærgrelse hos Medlemmet, men tillige unødvendigt Arbejde og unødvendig Udgift, idet der paa denne Maade maa betales Anmeldelsesgebyr flere Gange for samme Abonnent.

Nogle Medlemmer har rettet Forespørgsler vedrørende Pensionsforhold. Disse er besvaret, men der er Anledning til paany at gøre opmærksom paa, at den Tabel, som bragtes i D. L. T. for 5. Oktober 1935, og som viser, ved hvilken Levealder de forskellige Pensionsbrøker opnaas, kun gælder for dem, der er blevet Lokomotivfyrbødere inden det fyldte 30. Aar, og saaledes har $\frac{1}{6}$ -Aaret i pensionsmæssig Henseende fra det 30. Aar.

Der har foreligget nogle Sager angaaende Beregning af Helligdagsoverarbejdspenge under Juletrafikken; f. Eks. havde en Mand Juledag maattet møde 5 Timer tidligere end ordinært, men hans faktiske Tjenestetid laa under det for denne Dag planmæssige. I ingen af disse Sager har der været Grundlag for den ønskede Godtgørelse, idet det ikke er Fraværelsen fra Hjemstedet, som danner Grundlaget for Beregningen af Helligdagsoverarbejdspenge, men udelukkende Tjeneste udover det planmæssige.

Som Følge af, at de fleste af de i den senere Tid fra Motorførerstillingen udnævnte Lokomotivførere er fremmet ved Udløbet af deres Karenstid, saa de i Henhold til de gældende Bestemmelser skal ind paa deres gamle Plads i Anciennitetsrækken, har nogle Afdelinger meddelt, at disse nyudnævnte Lokomotivførere skal indplaceres foran Kolleger, som har været ved Depotet i længere Tid, og det forespørges saa, om de ogsaa i turvalgmæssig Henseende skal gaa foran disse sidste. Vi har meddelt, at de nyudnævnte Lokomotivførere, Spørgsmaalet drejer sig om, jo altid er „yngste Mand 1 Aar“ ved det tilflyttede Depot, og derfor ikke kan trænge nogen ud af Tur.

Nogle af de nyudnævnte Lokomotivførere har rettet Forespørgsler vedrørende deres Lønningsanciennitet. Vi har henvist til Tjenestemandslovens § 26, Stk. 5. Paa det Tidspunkt, da en Mand, hvis han var forblevet i Motorførerstillingen, vilde have opnaaet højere Løn, end den han nu har som Lokomotivfører, rykker han op paa næste Lokomotivførertillæg.

En Afdeling ønskede ved en Turudvidelse at foretage nye Turvalg, men kun for dem, som kørte i Turene, hvorimod de, som ved det foregaaende Turvalg stemte sig i Reserven, ikke nu skulde have Adgang til at deltage. Vi har maattet meddele, at en saadan Fremgangsmaade ikke kan anses for rigtig. Hvis der afholdes Turvalg, maa det være for alle.

Foranlediget ved Forespørgsel om Beskatningen af vore Uniformeffekter, hvis Brugsterminer er forlænget betydeligt, saaledes at mange kun har faaet ganske faa Uniformsgenstande i det forløbne Aar, har Spørgsmaalet været drøftet med de overordnede Skattemyndigheder, som har holdt for, at Uniformen bør regnes til det sædvanlige Beløb, idet det ikke er Værdien af de enkelte Uniformsgenstande, der beskattes, men den ved Anvendelse af Uniform opnaaede Beparelse af civilt Tøj.

I sidste H. B.-Referat var bl. a. anført, at man ved et bestemt Depot i 2. Distrikt til Lokomotivfyrbødertjeneste anvendte Remisearbejdere uden mindste lokomotivmandsmæssig Uddannelse. Paa Foreningens Besværing meddelte Distriktet, at det paaklagede ikke kunne undgaas; i øvrigt kunde Lokomotivførerne vel selv lave det fornødne Arbejde, hvis den dem medgivne Medhjælp ikke kunde klare dette. Sagen har derefter været forelagt Gdt.,

som har meddelt, at Tilfælde som det paaklagede fremtidig ikke vil finde Sted, og det er betonet, at det Personale, der benyttes som 2. Mand paa en Togmaskine, skal have samme Uddannelse, hvad enten Maskinen benyttes til Strækningstjeneste eller til Rangering.

2. Distrikt havde anordnet, at Haderslev-Personalet under deres Ophold i Vojens skulde rangere med Togmaskinen (en O-Maskine) og saaledes, at Lokomotivfører og Lokomotivfyrbøder skiftevis skulde udføre denne Rangertjeneste. Distriktet fandt ingen Anledning til at ændre denne Disposition, selv efter at være blevet gjort bekendt med, at Togmaskiner jo normalt skal være 2-mandsbetjent, ogsaa naar de benyttes til Rangering. Sagen blev derfor drøftet med Gdt., som var enig i, at den paagældende O-Maskine skal være 2-mandsbetjent ogsaa under Rangeringen i Vojens.

Der har været en Drøftelse med Generaldirektoratet i Anledning af, at Rangeringen paa Ringkøbing Station er overtaget af Ørnhøj-Banen. Det er meddelt, at Statsbanerne havde været nødsaget til at leje en Maskine hos den paagældende Privatbane, som imidlertid kun vilde udleje den med Fører. Dispositionen skaber ikke Præcedens for senere Tilfælde.

Med forskellige Afdelinger er der korresponderet vedrørende Tjenestetidsforhold; kun en af Sagerne har været beskrevet over for vedkommende Distrikt; den er derefter gaaet i Orden.

Der foreligger forskellige Besværinger over, at Personale, som forflyttes efter Ansøgning, i urimelig lang Tid holdes tilbage paa det hidtidige Depot. Spørgsmaalet er berørt over for Gdt., som stiller sig forstaaende over for det paaklagede og har henstillet til Distrikterne at søge Forflyttelserne effektueret.

Fra forskellige Depoter, særligt i 2. Distrikt, klages der over, at der er for lidt Personale. Ved et af Depoterne er der f. Eks. nægtet Permissioner, saa 463 Feriedage skal overføres til næste Aar. Fra Organisationens Side bestræber man sig stadig for den bedst mulige Afvikling af Personaleforholdene.

I Spørgsmaalet om Beskæftigelse af de trafikuddannede Motorførere, er der nu Udsigt til, at yderligere 3 af de paagældende vil komme til at forrette Tjeneste i den elektrificerede københavnske Nærtrafik. Generaldirektoratet har tiltraadt, at ogsaa 3 Hg.-Motorførere, som benyttedes til Lokomotivfyrbødertjeneste, indtil videre anvendes i den elektriske Drift.

Paa Grund af Brunkuls- og Tørvetransporter er Personaleantallet ved Brande Depot forøget meget betydeligt, dels ved tilflyttede og dels ved udstationerede. Da det for mange af disse har vist sig ugørligt at skaffe Logi, er der ved Depotet opstillet to gamle 1. Klasses Vogne til Natophold. Vognene skal være fornødent udstyret, saa de opfylder Betingelserne i Tjenestemandslovens § 808, Stk. 4, men i Erkendelse af, at der dog kan være visse Ulemper ved disse „Soverum“, har Generaldirektoratet tiltraadt, at Personalet ikke skal være tvunget til at benytte dem, medens de paa den anden Side ikke kan faa Nattillæg til Dagpengene, hvis Vognene benyttes.

Siden sidste H. B.-Møde er to tidligere paabegyndte Auditørsager afsluttet, og der er udpeget Bisidderassistans i enkelte nye Sager.

En Række Forslag vedrørende Velfærdsforslag paa Lokomotiverne er beskrevet over for Gdt.

Som Følge af Sæberationeringen forlangte Statsbanerne, at Lokomotivpersonalet skulde aflevere begge deres Tillægs-Sæbekort for at faa det i Ordre P anordnede Kvantum blød Sæbe. Da dette Kvantum imidlertid maa siges at være til Rengøring paa Maskinen og ikke til Vask af Overtrækstøj og andre Beklædningsgenstande, der er udsat for særlig Forurening, hvilket man imidlertid maa forudsætte, at der er taget Hensyn til ved Tildeling af Tillægs-Sæbekortene, er der gjort Indsigelse mod Aflevering af begge Tillægssæbekort. Resultatet er blevet, at der kun skal afleveres Sæbemærker for det Kvantum blød Sæbe, som modtages. I denne Henseende er det en Forudsætning, at saavel Lokomotivfører som Lokomotivfyrbøder i Togtjenesten afleverer Mærker, da de begge har samme Interesse i Renholdelsen paa Førerpladsen.

Generaldirektoratet meddeler, at Statens civile Luftværn har godkendt, at en Fyrgrav med en derpaa hestaaende Tender maa anses for velegnet som Tilflugtsrum under Luftalarm, hvorfor det ved visse mindre Maskindepoter ikke er anset for paakrævet at tilvejebringe andre særlige Tilflugtsrum. Efter Omstændighederne vil der dog blive tilvejebragt nye Tilflugtsrum ved Lunderskov, Bramminge, Varde, Skern og Ringkøbing Depoter.

I Spørgsmaalet om en ændret Tjenestekøreplan meddeler Generaldirektoratet, at man ikke er blind for de Fordele, en ændret Opstilling kan have for det kørende Personale, men en Løsning af Spørgsmaalet maa dog stilles i Bero, indtil man kommer ind i en Tid, hvor Køreplanerne atter kan forventes at være gyldige over længere Perioder.

Under Hensyn til, at der fra og med 1. December 1940 var stationeret 20 Lokomotivmænd i Herning, har Personalet dér ønsket at oprette selvstændig Afdeling. Meddelt, at Spørgsmaalet om Landets Inddeling i Afdelinger jo blev afgjort paa sidste Kongres, ved denne Lejlighed blev Herning nedlagt som selvstændig Afdeling, idet der i mange Aar havde været for faa Medlemmer; det er derfor naturligt, at det bliver den kommende Kongres, som tager Beslutning i Sagen.

Lokomotivfyrbøder H. J. Th. Larsen, som i 1908 blev pensioneret paa Grund af Tilskadekomst, har nu ønsket sig optaget som ekstraord. Medlem. Forretningsudvalget har vedtaget at imødekomme denne Anmodning.

Foruden de her omtalte Sager har der i Perioden siden sidste Møde været behandlet en Del Sager udelukkende af lokal Karakter eller vedrørende rent personlige Spørgsmaal.

Formandens Beretning *godkendtes*.

Punkt 3. Beretning fra de staaende Udvalg.

Som Følge af Forflyttelser er Sæmnessætningen af Driftsudvalg henholdsvis Kontroludvalg for Marketenderiet i Fredericia ændret, Distriktet er underrettet herom.

C. O. I's Styrelse har afholdt konstituerende Møde. Soph. Jensen genvalgte som Medlem af Forretningsudvalget. Man har behandlet forskellige Spørgsmaal: Søriskotillæg, Arbejdsdeling, Fortolkning af Nattillægsbestemmelserne m. v.

I Nordisk Lokomotivmands Forbund har været afholdt

Formandsmøde. Spørgsmaalet om Afholdelse af den Kongres, som ordinært skulde havde været afholdt i 1940, blev debatteret; det vedtoges at udskyde Spørgsmaalet indtil videre.

I N. J. U. har der været Sekretariatsmøde. Det vedtoges at flytte Unionens Sæde til Stockholm.

Toges til Efterretning.

Punkt 4. Hovedkassererens Beretning.

Hovedkassereren fremlagde en Regnskabsoversigt pr. 31. December 1940. Balancen var Kr. 661 667,18. Dette er en Fremgang paa Kr. 18 390,29 i Forhold til Stillingen den 1. Januar 1940.

Det kritiske Udvalg, som havde gennemgaaet Regnskaber og Bilag, havde intet at bemærke.

Regnskabsoversigten *godkendtes*.

Punkt 5. Fastsættelse af Kongressen.

Det vedtoges at indkalde 1941's ordinære Kongres til Afholdelse i Aarhus den 6. og 7. Maj.

Punkt 6. Forslag til Kongressen.

De indkomne Forslag blev gennemgaaet. Det overlodes Formanden og Sekretæren at opstille dem i Dagsordenen.

Punkt 7. Behandling af foreliggende Sager.

„Danske Jernbaners Afholdsselskab“ anmoder om Støtte. Det vedtoges at forelægge Spørgsmaalet for Kongressen. Hovedbestyrelsen foreslaar den sædvanlige Bevilling.

Godsbanegaardens Lokomotivfyrbøderafd. foreslaar Afholdelse af en ekstraordinær Kongres til Drøftelse af Spørgsmaalet om rentefri Laan (100 Kr. til hvert Medlem) af Kampfondens Midler, og saaledes at Laanet tilbagebetales ved en Forhøjelse af Kampfondskontingentet. H. B. fandt ikke Anledning til Afholdelse af nogen ekstraordinær Kongres, da den ordinære Kongres jo nu er indvarslet.

Struer Lokomotivførerafd. anmoder om et aarligt Tilskud paa 200 Kr. som Bidrag til den lokale Luftværnsforening. Hovedbestyrelsen mente ikke at kunne imødekomme Forslaget.

Aalborg Lokomotivførerafd. anmoder om Støtte til en paatænkt lokal Velfærdsforanstaltning. 50 Kr. bevilgedes.

Den ene af vor Organisations Repræsentanter i Statsbanepersonalets private gensidige Hjælpekasse afgaar. P. Jensen genvalgte.

De 3 udmeldte Struer-Lokomotivførere anmoder om Adgang til og Taleret paa vor kommende Kongres, hvor de ønsker at redegøre for Aarsagerne til deres Udmeldelse. Kunde ikke imødekommes.

Punkt 8. Den automatiske Oprykning.

Det til Løsning af dette Spørgsmaal nedsatte Udvalg bestaaende af Repræsentanter for Generaldirektoratet og Organisationen har afholdt nogle Møder. Der er Udsigt til en akceptabel Løsning. H. B. gav Tilslutning til Organisationens Repræsentanters Stilling i Spørgsmaalet.

Punkt 9. Eventuelt.

Enkelte mindre Forhold drøftedes.

E. K.

JUBILÆER

J. A. Nielsen.

H. U. Andersen.

L. Hoffmann.

Den 9. April kan Lokomotivfører J. A. Nielsen, Ægirsvej, Fredericia, fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Jubilaren har været her ved Depotet i mange Aar kun afbrudt af en Periode i Tønder ved Genforeningen.

Nielsen er Typen paa den stille Lokomotivmand, som støt og rolig passer sin Gerning. En Mand, som kun har Venner blandt Kolleger og Medansatte; mange Lykønskninger vil sikkert paa Dagen finde Vej til ham.

Han deltager med Glæde og Interesse i Afdelingens Arbejde, og er gennem flere Aar Afdelingens Næstformand.

Afdelingen bringer dig derfor en Tak for godt Samarbejde i den forløbne Tid og føjer dertil Ønsket om, at du fortsat vil være med i Arbejdet til Gavn for Organisationen.

Hjertelig til Lykke paa Dagen. Held og Lykke i Fremtiden.

Ax.

Foraaret staar i Aarhus i Jubilæernes Tegn. Den 10. April d. A. kan Lokomotivfører Viktor B. H. Lund fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B., og Dagen efter kan samme Begivenhed fejres af Lokomotivfører Max C. Mikelsen.

Begge har været Aspirant og Lokomotivfyrbøder i Ar., været Motorfører i Tdr. og Ar. og begge er udnævnt som Lokomotivfører (L) i Ar.

Afdelingen ønsker begge Lykke og Held paa Dagen og i Fremtiden og takker Jer for trofast og godt Kammeratskab og Samarbejde gennem Aarene.

Kr. P.

Lokomotivfører H. U. Andersen, Padborg, kan den 18. April fejre sit 25 Aars Jubilæum.

Andersen begyndte sin Lokomotivfyrbødertjeneste i Roskilde, blev Motorfører i Tønder den 1. Marts 1935 og Lokomotivfører i Padborg den 1. Februar 1941. Han har i denne Periode yderligere været forflyttet 3 Gange og er for Tiden bosiddende i Fredericia; men ligegyldigt, hvor Andersen har opholdt sig, har han ved sin stille og noble Optræden samlet mange Venner om sig, som sikkert vil mindes ham paa Jubilæumsdagen.

Med Tak for den korte Tid vi har arbejdet sammen, ønsker Afdeling 23 dig til Lykke paa Dagen og haaber, at du endnu i mange Aar maa virke iblandt os.

A. A. J.

Lokomotivfører L. Hoffmann, Strindbergsvej 93, København, Valby, kan den 19. April d. A. fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Afdeling 1 bringer herved Jubilaren sin hjerteligste Lykønskning for Dagen, ligesom den giver Udtryk for Haabet om, at du endnu gennem en Aarrække ved godt Helbred maa være at finde i vore Rækker.

H.

Beklagelig Forsinkelse.

Ikke alle Forsinkelser kan køres ind igen og er derfor særligt at beklage. Aarhus Lokomotivfører Afd. har været Anledning til en saadan Forsinkelse, og Omstændighederne er følgende.

Sidst i Februar Maaned faldt Afdelingens Sekretær og forslog sig saa alvorligt, at et Sygehusophold blev Følgen. I nogle Døgn var han tildels uklar, der gik derfor nogen Tid, inden han fik meddelt det skete til den øvrige Bestyrelse. — Sekretæren plejer at tage sig af Jubilæumsomtaler til Lokomotiv Tidende, og netop i de Dage han laa mest syg, skulde han have tilskrevet Bladet angaaende fem jubilerende Kolleger. Desværre blev det for sent, inden Bestyrelsen fik Underretning om det skete, Jubilæumsomtalen kunde derfor ikke naa at komme i Bladet for den 20. Marts.

Afdelingsbestyrelsen beklager meget Hændelsen og beder hver af de paagældende Jubilarer forstaa, at det er et Uheld og ikke Ligegyldighed, som er Skyld i Faldesen.

De omhandlede Aarhus-Jubilarer er følgende:

Lokomotivførerne O. P. Jensen, der jubilerede den 28. Marts d. A., N. S. C. E. Rohde den 31. Marts, H. G. Larsen den 1. April, samt H. K. Rasmussen og N. M. Mortensen, begge den 7. April.

Samtlige Jubilarer er mangeaarige Medlemmer af Afdelingen, som vi — om end sent — gerne benytter Anledningen til at gratulere paa det hjerteligste og takker hver især for godt og trofast Samarbejde gennem Aarene.

Helsen, Held og Lykke følge Jer i Fremtiden!

Kr. P.

Opmærksomhed frabedes.

Al Opmærksomhed paa min 25 Aars Jubilæumsdag den 27. April 1941 frabedes.

Aage R. Dybvang,
Lokomotivfører, Fredericia.

Taksigelser.

Hjertelig Tak for al Opmærksomhed ved pens. Lokomotivfører P. Johansens Bisættelse.

Mette og Marie Johansen, København.

Vor bedste Tak for venlig Deltagelse ved vor kære Mand og Fader, Lokomotivfører N. Munk Eriksens Begravelse.

Nanna Eriksen og Børn, Horsens.

Statsbanepersonalets Sygekasse.

Fra 1. April d. A. er der foruden Jernbanelæge, Dr. med. Frk. Hedvig Reinhard, Frederiksborggade 19, ansat yderligere en kvindelig Jernbanelæge for de i København og Frederiksberg boende kvindelige Interessenter (kvindelige ansatte og Enker), nemlig:

Læge Fru Nina Weidemann Petersen,
Bispeparken 4, (Hørnet af Tuborgvej, Frederiksborgvej og Tomsgaardsvej),

Telefon Taga 8252, Konsultation Kl. 15—16, Mandag tillige 18—19.

Eventuelle Anmodninger fra kvindelige Interessenter om Lægeskifte i denne Anledning maa — under Vedlæggelse af Medlemskortet — indsendes til Sygekassens Kontor inden den 15. April d. A.

Foreningen af Pensionister ved De Danske Statsbaner.

Paa given Anledning henledes Opmærksomheden paa, at det ikke er udelukket, at Pensionister med en Indtægt af for Eks. 1800 Kroner aarligt kan faa denne Indtægt suppleret med et Aldersrentetilæg, naar Henvendelse desangaaende rettes til den stedlige kommunale Myndighed.

Foreningen afholder sin aarlige Generalforsamling Torsdag den 22. Maj 1941 Kl. 13½ i Østergades Hotel i Aarhus med følgende

Dagsorden:

1. Formanden indleder.
2. Valg af Dirigent og 2 Stemmetællere.
3. Beretning fra Formanden.
4. Regnskabet fremlægges til Godkendelse.
5. Lovændringsforslag.
6. Indkomne Forslag (indsendes til Formanden senest 8. Maj).
7. Valg af Formand.
8. Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer indenfor 2. Distrikt samt Suppleant.
9. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Udnævnelse fra 1.—3.—41:

Lokomotivfyrbøderaspirant K. E. H. F. Nielsen, Helsingør, til Lokomotivfyrbøder i Gedser.

Forflyttelse efter Ansøgning:

Fra 1.—3.—41:

Motorfører II O. V. Bjerg, Odense, til Enghave Mdt. med Tjeneste som Elektrofører.

Under 10.—3.—41:

Lokomotivfyrbøder P. A. B. Seifert, Kbhavns Godsbgd., til Helsingør.

Lokomotivfyrbøder B. E. A. Christensen, Gedser, til Kbhavns Godsbgd.

Afsked:

Lokomotivfører P. Pedersen, Kolding, efter Ans. p. Gr. af Svagelighed med Pension fra 31.—3.—41 (min. Afsked).

Lokomotivfyrbøder G. S. Andersen, Randers, efter Ans. p. Gr. af Svagelighed fra 31.—3.—41.

Navneændring:

Lokomotivfyrbøder N. P. E. Madsen, Kbhavns Godsbgd., hedder Niels Peter Elvstrøm Maiø fra 7.—3.—41.

Lokomotivførerafdelingerne:

Langaa Underafd.: Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: J. A. Pedersen, Vestergade.

Haderslev Underafd.: Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: A. L. C. Larsen, Skulderbladet 6.

Motorførerafdelingerne.

Enghave Afd.: Formandens Navn og Adresse rettes til: A. Holst, Frederiksberg Bredegade 7, 2., F. Tlf. Godthaab 145 y.

Kassererens Navn og Adresse rettes til: C. Jørgensen, Apollovej 29 B, Vanløse.

Randers Afd.: Formandens Navn og Adresse rettes til: J. V. Jensen, Nattergalvej 42.

Lokomotivfyrbøderafdelingerne:

Brande Afd.: Formandens Adresse rettes til: Viadukten.

REDAKTION: *Soph. Jensen* og *E. Kuhn*, førstnævnte ansvarhavende. Vestre Boulevard 45, København V. Telefon Central 7708.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 8 aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
Postkonto 20 541.

HUSK

Banegaardskiosken

I. Christensen

Struer

Telf. 30

For Synet en Vinding,
Køb Brillen hos Sinding!

Telefon 119.

Køb smukt
godt
billigt
Tapeter

Struer Tapet- og Farvehandel,
Tlf. 165. Chr. Neergaard. Tlf. 165.

Thomas Hansen's

Bageri - Danmarksgade
bringes i velvillig Erindring.
Brødet bringes overalt i Byen.
Telefon 308.

K. C. NIELSEN

Østergade 9

1. Kl.s Herreskrædderi.

Leverandør til Vare- og Landbrugsloftet
Telefon 21 = Telefon 21

SKOTØJS-BØRSEN

sælger altid gode Varer

er altid billigst

Korser

OPTAGET

RADIO

i førende Mærker
Lempelige Betalingsvilkår

Brdr. Nielsen
Halakovvej 10

Korser nye

GULDSMEDEFORRETNING

Havnegade 1.

Stort og smukt Udvalg. Billige Priser.

Telefon 11.

Nyborg

DREYSEN & NELLEMANN

Isenkram-, Støbegods-,
Glas-, Porcellain- og Udstyrsforretning.
Telefon Nr. 25. Nyborg. Telefon Nr. 189.

ENGELSK BEKLÆDNINGSMAGASIN

Telefon 346

NYBORG

Telefon 346

Johannes Iversens

Sadelmager- og Møbelforretning
Nørregade
anbefales af D. L. F.

NORDISK KAFFE KOMPAGNI'S

Kaffe er bedst!

Forlang den hos Deres Købmand.

NYBORG KULIMPORT

& Nyborg Cichoretørreri ¹/₈

Telefon 15 og 23

Søren Hansen

TLF. 216 • NYBORG
KONFEKTION • KJOLER • LINGERI

„Kødkontanten“

Mellemgade 34 - Tlf. 821

Altid 1. Kl. Varer til
Konkurrencepriser

SV. AAGE ANDERSEN

Nyborg Læderhandel

v. Th. Hansen,
Nørregade 25.

Alt i udskåret Læder og
Skomagereartikler til
billigste Priser.

FORLANG KAFFE

fra P. M. BRUUN'S Kafferisteri.
(Ved A. M. Petersen.)

Nyborg Jernstøberi, Hans L. Larsen & Co ¹/₈

Kakkelovne - Komfurer - Bygningsstøbegods

Telefoner 76 og 231. Støt Byens Industri. Telefoner 76 og 231.

LILLE-KONGEGADES KIOSK

Abonnement paa alle Ugeblade
Telegrammer i alle Anledninger

Telf. 454

A. IVERSEN

Strandvejens
Kød- og Paalægsforretn.

J. Jørgensen.

Se mine Varer og hør mine Priser.

Nyborg Dampvaskeri & Trirenseri

Øster Voldgade . Tlf. 54

Nyborg Herregaardsmejeri.

Fineste Mejeriprodukter!
Se efter paa Kapslen, at Mælken er fra samme Dag,
og ikke gammel Mælk fra Dagen i Forvejen.
Tlf. 79

C. Knackstredt

Telefon 550

Spec.: Kranse, Buketter,
Planter og Potte-Kultur.
Direkte Salg fra Driehus.

Ingen Butiksleje,
derfor billigste Priser.

Sandermanns Vinstue

anbefales

Østervemb

Langaa

LAWAETZ POULSEN

Telefon 14

Kolonial • Isenkram